

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró felperesnek a jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7., Hivatkozási szám: JG-96/6//2005.) alperes ellen fogyasztói panasz ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása végett a dr. Kalló János Márk ügyvéd által képviselt alperesi beavatkozó beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2006. évi március hó 3. napján kelt 19.K.34.800/2005/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a ... szám alatti fogyasztási helyre vonatkozó villamos energia közüzemi szerződését 2002. évi december hó 2. napján az alperesi beavatkozónál felmondta, egyúttal fennálló tartozását rendezte.

Az alperesi beavatkozó 2003. évi február hó 22. napján további tartozás rendezésére hívta fel a felperest. A felhívásban a hátralék keletkezésének legkorábbi időpontjaként 2003. évi január hó 22. napja szerepelt. Az alperesi beavatkozó - megbízottja útján - 2005. évi augusztus hó 3. napján fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő a Gödöllői Városi Bíróságon, amellyel szemben a felperes ellentmondással élt, vitatva a tartozás fennállását.

A felperes 2005. évi szeptember hó 27. napján panasszal fordult az alpereshez, melyben a fenti vitás helyzettel kapcsolatban annak vizsgálatát kérte, hogy az alperesi beavatkozó betartotta-e az egyeztetési és tájékoztatási kötelezettségét, illetőleg megfelelő nyilvántartási rendszerrel dolgozott-e a vita tárgyát képező esetben, figyelemmel a kiállított végszámlára.

Időközben a polgári peres eljárás a Gödöllői Városi Bíróságon - az alperesi beavatkozó elállása folytán - megszűnt.

Az alperes 2005. évi november hó 22. napján kelt ... számú határozatával a felperes panaszügyében hatáskörének hiányát állapította meg az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 6.§-ának (4) bekezdése alapján, utalva az Áe. 5.§-ának (4) bekezdésére.

Az alperesi határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetében a felperes kifejtette, hogy nem bírósági hatáskörbe tartozó jogvitában kérte az alperes döntését, hanem az egyeztetés, tájékoztatás és az elszámolási rendszer megfelelősége tekintetében. Ennek keretében az alperesi beavatkozóra háruló jogszabályi, belső szabályzati és Közüzemi Szabályzatában foglalt kötelezettségek teljesítését kérte kivizsgálni. Hiányolta a Közüzemi Szabályzat 3.3. pontjának és 14.1.2. pontjának megfelelő eljárást.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte állítva, hogy határozata megalapozott és jogszerű volt. Véleménye az volt, hogy a panaszban felvetett kérdések szorosan kapcsolódtak a polgári peres eljárásban vizsgált jogvitához, így az azokban való állásfoglalás a bíróság feladata volt. Elismerte, hogy peres eljárás hiányában hatáskörrel rendelkezett volna a panaszban felhozottak vizsgálatára.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Álláspontja az volt - a hatáskör fogalmának részletes elemzését követően -, hogy az alperes köteles lett volna eljárni és érdemi határozatot hozni a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.) 11.§-ának a) pontja és az Áe. 4.§-ának (1) bekezdése alapján, mivel a közüzemi szerződés megszűnése során az elszámolással, számlázással, díjfizetéssel kapcsolatos jogszabályi kötelezettségek teljesítésének ellenőrzése tekintetében a közigazgatási jogviszony a felperes és az alperes között létrejött, ugyanakkor a fogyasztói panasz az Áe. 3.§-ának (3) bekezdése alapján közigazgatási hatósági ügynek minősül. Ettől függetlennek és polgári bíróság által vizsgálandónak találta a közüzemi szerződés megszűnésével kapcsolatos szerződéses jogvitát. Az új eljárás vonatkozásában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás szabályairól szóló 2004. évi CXL.

törvény 171.§-ának (1) bekezdését emelte ki és előírta a panaszban felmerült kérdések tekintetében az érdemi vizsgálatot és döntéshozatalt.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Változatlan álláspontja volt, hogy a jogvitával kapcsolatosan felvetett kérdések párhuzamos eljárásokban nem vizsgálhatók, különös tekintettel arra, hogy a nyilvántartás és az elszámolás megfelelősége a polgári peres eljárásban a bizonyítás részét képezték volna.

A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperesi beavatkozó a fellebbezésre észrevételt nem tett.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és megállapította, hogy az a vonatkozó jogszabályok helyes értelmezésén nyugszik. Az alperes a fellebbezésében olyan új érveket nem vonultatott fel, amelyek az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását eredményezhették volna.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtett jogi állásponttal maradéktalanul egyet értett, azt megismételni nem kívánja.

A fellebbezésben előadottakra figyelemmel a másodfokú bíróság egyet értett azzal, hogy a közüzemi szerződés megkötésével a felperes és az alperesi beavatkozó között polgári jogviszony jött létre, és a teljesítés, megszűnés, elszámolás tekintetében polgári jogvita alakult ki közöttük. Ezzel párhuzamosan azonban az alperes és a felperes között - a panasz előterjesztése folytán - közigazgatási jogviszony jött létre, amely tekintetében az alperes a panaszban jelölt beavatkozási magatartás vizsgálatára - a Vet. 11.§-ának a) pontja alapján - hatáskörrel rendelkezik.

Az alperes tévesen értelmezte az Áe. 5.§-ának (4) bekezdését, mivel az ténylegesen arról rendelkezik, hogy ha ugyanazon ügyben párhuzamosan, vagy később hoz a közigazgatási szerv döntést, mint a bíróság, akkor a közigazgatási döntés semmis. A perbeli esetben azonban a polgári jogviszony és a közigazgatási jogviszony keretében felmerült panasz nem volt ugyanazon ügy, így az alperes eljárásának nem volt akadálya.

Tévedett az alperes, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az Áe. 6.§-ának (4) bekezdése is kizárja eljárását. E jogszabályi hely alapján a bíróság és a közigazgatási szerv között a megelőzés szabályai nem alkalmazandók, hiszen ez a rendelkezés kifejezetten a közigazgatási szervek közötti illetékességi vitában ad útmutatást.

Az alperes a fogyasztóvédelmi feladatainak ellátása érdekében a Vet. 11.§-ában biztosított hatáskörében köteles eljárni, így a perbeli panasz ügyben hatáskörének hiányára alapított elutasító döntése jogsértő volt, melyet helyesen állapított meg az elsőfokú bíróság és jogszerűen rendelkezett annak hatályon kívül helyezéséről és az alperes új eljárásra való kötelezéséről a Pp. 339.§-ának (1) bekezdése alapján.

Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes másodfokú eljárásban felmerült költségeinek megtérítésére a Pp. 75.§-ának (3) bekezdése alapján nem volt mód, míg az alperesi beavatkozónak költsége nem merült fel, ezért a másodfokú perköltségről rendelkezni nem kellett. A pervesztes alperes illetékmentessége folytán a fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

B u d a p e s t, 2008. évi július hó 2. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, **dr. Tóth Kincső s.k.** előadó bíró,
dr. Bacsa Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok